

Φθιώτιδος Συμεών: «Είμαστε έτοιμοι να μας πλημμυρίσει ο Ιορδάνης της αγάπης του Θεού;»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Την ετήσια χειμερινή εορτή του Ιερού Ναού της Αγίας Τριάδος Μαλεσίνας τέλεσε και εφέτος, παραμονή των Θεοφανείων, ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών](#) με την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, καθώς και την Ακολουθία του Μεγάλου Αγιασμού, στην οποία τον πλαισίωσαν τόσο οι ιερείς της Μαλεσίνας, Πρωτ. π. Ευάγγελος Μπάνος και Πρωτ. π. Αθανάσιος Λατσούδης, όσο και ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής του Αγίου Γεωργίου, Αρχιμ. π. Αγαθόνικος Λυπίτκας.

Άλλωστε, κατά αγαθή συγκυρία φέτος, την κυριώνυμο ημέρα της εορτής, στο πλαίσιο της κατ' έτος εναλλαγής του σημείου του κεντρικού αρχιερατικού εορτασμού των Θεοφανείων, ο Σεβασμιώτατος, για πρώτη φορά, θα τελέσει τον

Καθαγιασμό των υδάτων στο νέο μεγάλο λιμάνι του Αγίου Κωνσταντίνου στην όμορφη και ειδυλλιακή περιοχή της Λοκρίδος.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Στο κήρυγμά του ο κ. Συμεών χαρακτηριστικά σημείωσε:

«Βρισκόμαστε σήμερα **Κυριακή προ των Φώτων** τα προεόρτια της μεγάλης εορτής της Θείας Επιφανείας, των Αγίων Θεοφανείων και μάλιστα της τρίτης μεγάλης Δεσποτικής εορτής μέσα στο Άγιο Δωδεκαήμερο, όπου εορτάσαμε την κατά σάρκα Γέννηση του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, που εορτάσαμε την Περιτομή του Κυρίου και τώρα με τη Χάρη του Θεού φτάνουμε στα Άγια Θεοφάνεια και μάλιστα συνδυάζεται το Άγιο Δωδεκαήμερο με το τέλος της παρελθούσης χρονιάς και με την αρχή και έναρξη του νέου έτους του 2025 εν προκειμένω, και ευχόμεθα και προσευχόμεθα όλοι μας, με αγάπη ο ένας προς τον άλλον για τη νέα χρονιά και η Εκκλησία μας ακριβώς σε αυτή την πρώτη Κυριακή του χρόνου έρχεται και μας μιλά για μία νέα αρχή. Αυτό ακούσαμε σήμερα από τον Ευαγγελιστή Μάρκο στο κατά Μάρκο Ιερό Ευαγγέλιο, το οποίο αναγνώστηκε στη Θεία Λειτουργία «Ἀρχῆτοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Μας μιλάει για την αρχή του ευαγγελίου, για το πώς αρχίζει το ευαγγέλιο και συγχρόνως το αποστολικό ανάγνωσμα από τον Απόστολο Παύλο και την επιστολή του προς Τιμόθεο μας μιλάει για ένα τέλος, κάνει μία αναδρομή ο Απόστολος Παύλος προς τον Τιμόθεο, κάνει μία προσωπική αναδρομή, η οποία δεν έχει το χαρακτήρα μιας αυτοβιογραφικής ναρκισσιστικής αναφοράς, αλλά έχει το χαρακτήρα μίας ενδυνάμωσης, μίας ενίσχυσης, μίας ενθάρρυνσης. Έρχεται ο Απόστολος Παύλος με πολλή αγάπη προς τον μαθητή του Τιμόθεο να τον ενθαρρύνει ώστε να είναι σε νήψη: «νήφεένπᾱσι», ώστε να είναι έτοιμος να κακοπαθεί για το ευαγγέλιο του Χριστού, ώστε να είναι έτοιμος να πραγματοποιεί και να ποιεί έργο Ευαγγελιστού, ώστε να πληροφορεί τη διακονία του ότι είναι ευάρεστη στο Θεό και ωφέλιμη στους ανθρώπους.

Ένα τέλος λοιπόν και μία αναδρομή που και εμείς καλούμεθα όχι μόνο όταν ολοκληρώνεται ένα έτος, όπως το 2024 το οποίο πέρασε, αλλά θα τολμούσα να πω, αν όχι κάθε ώρα, αλλά τουλάχιστον κάθε ημέρα να κάνουμε τον απολογισμό μας, να κάνουμε την αυτοκριτική μας, να μην εγκλωβιζόμαστε για να ασχολούμεθα με το τι έκαναν οι άλλοι γύρω μας ή ενδεχομένως με το τι δεν έκαναν, γιατί πολλές φορές πολύ εύκολα μετράμε τι δεν έκανε ο άλλος για μας, τι δεν έπραξε ο διπλανός μας για μας, τι δεν πραγματοποίησε ή ποια υπόσχεση του δεν τήρησε ή ποιες προσδοκίες μας διαψεύστηκαν, αλλά το ερώτημα και το διακύβευμα και το πρόταγμα είναι, να έχουμε εμείς τη δύναμη να κάνουμε την προσωπική μας αυτοκριτική, να αναρωτηθούμε κάθε ημέρα πόσο κοντά ήρθαμε στο Θεό ή πόσο απομακρυνθήκαμε από Αυτόν. Πόσο κοντά ήρθαμε στο συνάνθρωπο ή πόσο απομακρυνθήκαμε από τον συνάνθρωπο. Πόσο αγαπήσαμε, πόσο προσπαθήσαμε, πόσο συγχωρήσαμε, πόσο υπομείναμε, πόσο ξεπεράσαμε, πόσο υπερέβημεν, πόσο προχωρήσαμε πνευματικά, αγαπητικά, αληθινά, με πραότητα, με ηρεμία, με καλοσύνη ή πόσο εγκλωβιστήκαμε σε εγωισμούς και μικρότητες, σε πάθη και ατέλειες, σε αδυναμίες και αμαρτίες.

Αυτή είναι η αυτοκριτική η υγιής, η οποία δεν πρέπει φυσικά να μας οδηγεί σε μία απελπισία, σε μία απογοήτευση, σε μία μιζέρια αλλά αντίθετα σε μία δυνατή αποφασιστικότητα ότι θέλω να αλλάξω, ότι θέλω να κάνω μία νέα αρχή όχι απλά γιατί αλλάζει ο χρόνος γιατί θέλω η ζωή μου να γίνει: «Ἀρχητοῦεὐαγγελίου ἸησοῦΧριστοῦ». Θέλω η ζωή μου να ταυτιστεί με μία νέα αρχή, η οποία νέα αρχή

να είναι ταυτισμένη με το ευαγγέλιο του Χριστού, να είναι ταυτισμένη με τη φωνή του Προδρόμου «φωνή βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου». Μας καλεῖ ο Πρόδρομος να ετοιμάσουμε ο κάθε ένας μέσα στην καρδιά του δρόμο, για να ἔλθει ο Κύριος, να σαρκωθεί μέσα μας, να γεννηθεί μέσα μας, να φανερωθεί μέσα μας, να βαπτιστεί μέσα στην καρδιά μας.

Αυτή είναι η πρόκληση και η πρόσκληση των Αγίων Θεοφανείων. Αυτή είναι η πρόσκληση και η πρόκληση για μία νέα αρχή, για ένα νέο ξεκίνημα στη ζωή μας : «Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Ο Απόστολος Παῦλος στη δική του αυτοκριτική και αναδρομή είχε την δύναμη, αλλά και την αλήθεια και την τιμιότητα, να πει στον Τιμόθεο «τὸν δρόμον τετέλεκα». Εγώ το δρόμο μου τον τήρησα, την οδό του Κυρίου την επορεύθηκα. Εσύ τι κάνεις ἄνθρωπε. Εσύ Τιμόθεε τι θα κάνεις; Εσύ κάθε ἄνθρωπε κάθε εποχής, εσύ χριστιανέ του σήμερα, του αύριο, λέει ο Απόστολος Παῦλος εἰστε διατεθειμένοι να κάνετε μία νέα αρχή και ένα νέο ξεκίνημα;

Αυτό σημαίνει 2025. Αυτό σημαίνει η ανατολή μίας νέας ημέρας, αυτό σημαίνει η ανατολή ενός νέου μήνα, μίας νέας εβδομάδος. Αυτό σημαίνει η δυνατότητα που μας δίνει ο Θεός «τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετὰ νοῖᾱ ἐκτελέσαι». Κάθε μέρα μας δίνει τη δυνατότητα να κάνουμε ένα νέο ξεκίνημα, να διορθώσουμε και να αποκαταστήσουμε τις εκκρεμότητες τις οποίες έχουμε, να διορθώσουμε και να αποκαταστήσουμε τις πικρίες, τις ἐχθρες, τα παράπονα, τις στεναχώριες. Πώς θα κάνουμε ένα νέο ξεκίνημα στη ζωή μας και μία «ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ», όταν μέσα στην καρδιά μας έχουμε παραπικρασμό για κάποιον ἄλλον ἄνθρωπο. Πώς είναι δυνατόν να κάνουμε μία «Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ», όταν η καρδιά μας είναι δηλητηριασμένη από τη συκοφαντία, από την κατάκριση, από την περιέργεια, από την ενασχόληση με τον ἄλλον ἄνθρωπο και ὄχι με το πραγματικό ενδιαφέρον και την πραγματική αγάπη. Πώς είναι δυνατόν να κάνουμε αρχή του ευαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, όταν είμαστε ἐγκλωβισμένοι σε μικρότητες, όταν είμαστε φυλακισμένοι σε πάθη, σε μνησικακίες, όταν η καρδιά μας είναι δηλητηριασμένη και δεν θέλουμε να αποβάλλουμε το δηλητήριο που έχουμε μέσα μας αλλά το κρατάμε λες και είναι κάποιος θησαυρός, κρατάμε κρατούμενα, κρατάμε αστερίσκους και υποσημειώσεις, πορευόμεθα στη σχέση μας με ένα «ναι μεν ἀλλά», περιμένουμε από τους ἄλλους να κάνουν το βήμα προς εμάς και εμεῖς μένουμε καθηλωμένοι και ἐγκλωβισμένοι στον εαυτό μας;

Αυτά τα ερωτήματα θέτει η Αγία μας Εκκλησία καθώς θα τελέσουμε τον Μέγα Αγιασμό, καθώς αύριο θα καθαγιάσουμε τα ύδατα, τη φύση ολόκληρη, ολάκερη. Θα εορτάσουμε Άγια Θεοφάνεια και το ερώτημα που θέτει η Εκκλησία μας με αγάπη, με υπευθυνότητα, με πατρικότητα, με μητρικότητα, με καλοσύνη προς όλους τους ανθρώπους, με πολλή επιείκεια και με πολλή ενσυναίσθηση, το ερώτημα που θέτει η Εκκλησία μας είναι : «Είμαστε άραγε αποφασισμένοι να ξεγυμνωθούμε και να βουτήξουμε στον Ιορδάνη να βαπτιστούμε»;

Είμαστε άραγε έτοιμοι να αποβάλλουμε δηλαδή, όλα τα περιττά ενδύματα της κακίας, τα περιττά ενδύματα του μίσους, τα περιττά ενδύματα του φθόνου, τα περιττά ενδύματα της αμαρτίας και ολόγυμνοι να αφεθούμε στη Χάρη του Θεού, να μας πλημμυρίσει το Άγιο Μύρο και το Άγιο Βάπτισμα, να μας πλημμυρίσει η αγάπη η σωστική του Αγίου Πνεύματος, να μας πλημμυρίσει ο Ιορδάνης της αγάπης του Θεού; Αυτό είναι ένα από τα μεγάλα ερωτήματα, που θέτει η εορτή»!

Στις Ιερές Ακολουθίες μεταξύ των πιστών παραβρέθηκαν ο Δήμαρχος Λοκρών κ. Αθανάσιος Ζεκεντές με τον Πρόεδρο του Δημοτικού Συμβουλίου κ. Δημήτριο Νικολάου, Αντιδημάρχους και μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου, καθώς και εκπρόσωποι άλλων φορέων και συλλόγων του τόπου.

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου